

пренаселени, нехигиенични селища в покрайнините на градовете директно в нови жилищни комплекси. Целта на тази инициатива беше да се освободят с един удар градовете от техните дразнещи грозотии, но необходимите предварителни планове и консултации не бяха добре проведени. Преместваните имаха твърде малка възможност за избор и често бяха така обединявани, че скоро възникваха търкания и разочарования. Въпреки че новите градски блокове често бяха просторни и висококачествени, целта на инициативата бе да се съхрани ромската сегрегация и затова те си останаха в гетата.

Много от тези жилищни комплекси, между които Чанов в Мост (Северна Бохемия), Луник 9 в Кошице (Източна Словакия) и Дузавска Честа (наричана още и "Черния град") в Римауска Собота, бяха унищожени от някои обитатели и станаха широко огласени примери, използвани от нероми, за оправдаване на инициативи срещу преместването на роми в неромски квартали. (Tritt 1992:56)

Някои от най-яръстните негодувания в доклада са насочени срещу зачестилата практика да се стерилизират ромските жени, която той характеризира като "планирана административна политика" (Харта 77 1979b:22). Съществуват многобройни доказателства, че през 70-те и 80-те години на ромските жени или им са предлагани финансови стимули да се подложат на стерилизация, или са подлагани на натиск да се съгласят на тази процедура, или дори са стерилизирани без тяхното знание или съгласие, след като са родили чрез цезарово сечение или са направили аборт. Макар че ромските жени с няколко деца са най-честите жертви, те в никакъв случай не са единствените (Tritt 1992:19-32).

По постановление за стерилизацията от 1972 г., издадено от Министерствата на здравеопазването на Чешката и Словашката република, внимателно избягвал да назове пряко ромите, но по косвени данни става ясно, че тази етническа група е главна цел. Един обобщен доклад от 1977 г. за Сло-